

കല്പ കക്ഷിചു

ഒരു ദിവസം മിന്നുമാൻ ഇളംപുല്ല് തിന്നു നടക്കുമ്പോൾ -

പേടിച്ചോടിയ മിന്നുമാൻ -

ഹമ്മോ! ഇതിനകം ഇരുട്ടാണല്ലോ. പേടിയാകുന്നു.

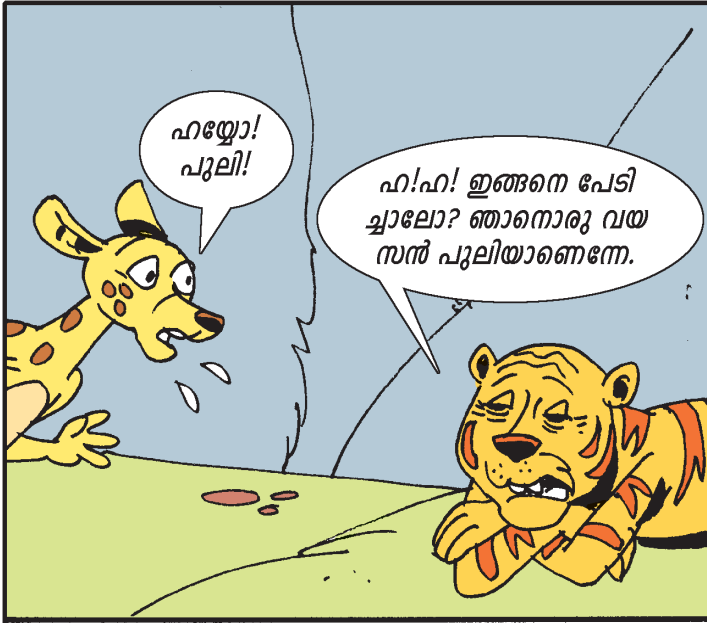
അപ്പോൾ -

ഞാൻ തന്നെ. ധൈര്യമായി വന്നോളൂ.

സംഘടനകൾക്ക് സമാനിക്കുന്ന നോബൽ സമ്മാനം ഏതാണ് - സമാധാനത്തിനുള്ളനോബൽ

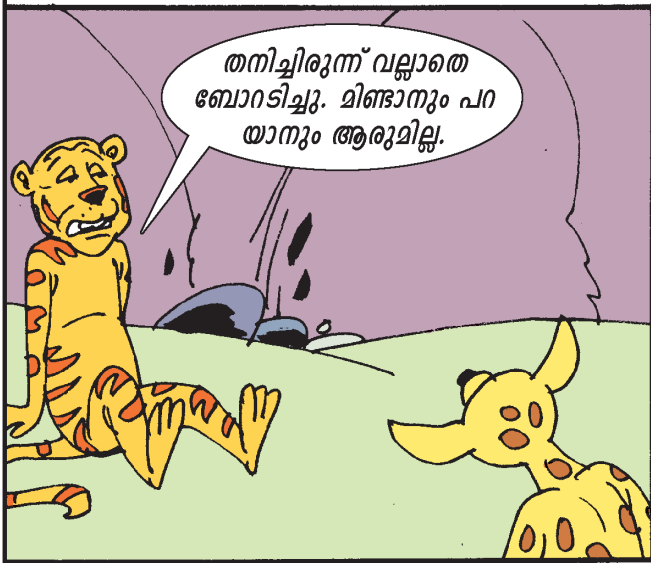

ഹയോ! പുലി!

ഹ!ഹ! ഇങ്ങനെ പേടി ചാലോ? ഞാനൊരു വയസ്സ് പുലിയാണെന്നേ.

ഞാനാരേയും ഉപദ്രവിക്കാറില്ല. എനിക്കു പ്രായമായില്ലേ.

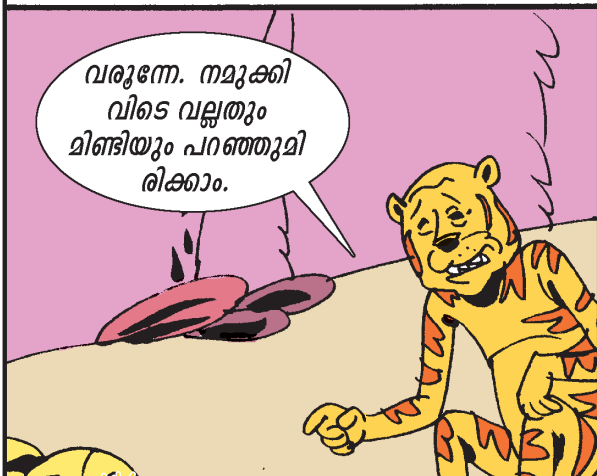

തനിച്ചിരുന്ന് വല്ലാതെ ബോറടിച്ചു. മിണ്ടാനും പറയാനും ആരുമില്ല.

പിന്നെ നിങ്ങളെപ്പോലെ വല്ലപ്പോഴും വഴിതെറ്റി വരുന്നവരാ ഒരു കുട്ട്.

പാവം!

വരുന്തേ. നമുക്കിവിടെ വല്ലതും മിണ്ടിയും പറഞ്ഞുമിരിക്കാം.

അപ്പോഴാണ് മിന്നു അത് ശ്രദ്ധിച്ചത്-

ഹും! പാവമാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ട് കൈയിലെന്താ കുർത്ത നഖങ്ങൾ?

ഹി!ഹി! അതേ...
തലയിൽ വല്ലാത്ത പേൻ
ശല്യം. പേനെ കൊല്ലാനാ
നവങ്ങൾ വളർത്തുന്നത്.

അപ്പോൾ
വായിലെ കുർത്ത
പല്ലുകളോ?

ഹി!ഹി!
ഇങ്ങനെ പേടി
ച്ചാലോ?

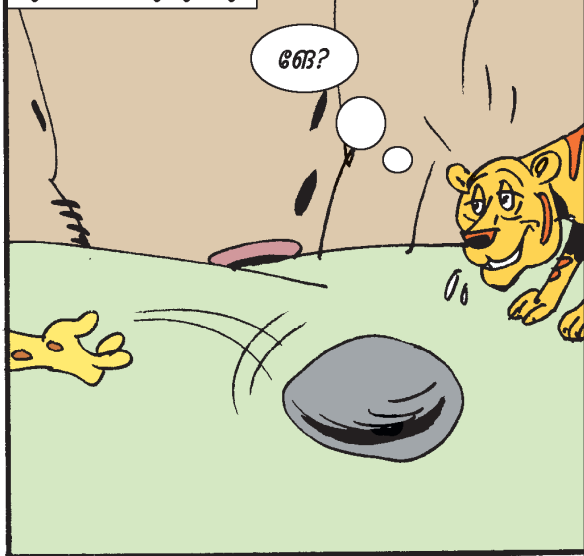

ഈ വയസ്സുന് വല്ല
കായ്കളോ പഴങ്ങളോ
കിട്ടിയാൽ കടിച്ചുപൊട്ടി
ക്കണ്ടേ. അതിനാ.

പെട്ടെന്ന് മിന്നു അറിയാതെ ഒരു കല്ല് തട്ടി
മുന്നിലേക്കുരുണ്ടു.

ണ്ടേ?

അടുത്ത നിമിഷം -

ഗർദർദർ

ണ്ടേ? ഹയ്യോ!
ഞാനാണെന്നു
കരുതിയാണല്ലോ
ആ ചതിയൻ ചാടി
പ്പിടിച്ചത്!

ഹും! വേല മനസ്സിലി
രിക്കട്ടെ. മിണ്ടിപ്പറയാൻ
താൻ വേറെ ആളെ
നോക്കിക്കോ.

ചേര!
മണ്ടത്തരമായി.

കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ രാഷ്ട്രീയ നോവലിസ്റ്റ് - കെ. നാരായണ ഗുരുക്കൾ